

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Ramazan Serisi - İslam Tarihinin Aydınlatıcı Anları
Dördüncü Bölüm
İşkence Bir Devrim Ortaya Çıkarmaz
Sabır ve Güç İnşa Etmek Çıkarır

Mekke döneminin ilk yıllarında sahne, hayal bile edilemeyecek derecede sertti. Zira Bilal, Mekke'nin kavurucu kumlarında sürüklenmiş, Habbab kızgın demirle dağlanmış, Yasir ailesi şehit oluncaya kadar işkenceye maruz kalmışlardı. Dolayısıyla kan dökülmüş, kırbaçlar kaldırılmış ve zayıflar acımasızca hedef alınmışlardır. Ama savaşa izin verilmemiştir. Davet silahlı çatışmaya dönüşmemiş ve Sahabelerden de misilleme talebinde bulunulmamıştır. Burada kişinin aklına şu soru takılıyor: Karşılık verme gücü olmasına rağmen neden bu kadar sabır gösterildi? Zulüm şiddetlenmesine rağmen neden çatışma ertelendi?

Cevap, metodun derinliğini ortaya koymaktadır. Zira Mekke merhalesi devlet merhalesi olmamıştır, aksine kuruluş merhalesi olmuştur. Çünkü Müslümanların kendilerini koruyacak siyasi bir varlıkları, harekete geçebilecekleri bir toprakları ve işlerini düzenleyecek bir mekanizmaları yoktu. Dolayısıyla onlar, kabile geleneklerinin ve güçlü ittifakların hakim olduğu düşmanca bir toplumda dağınık halde olan bireylerden ibarettirler. Bu yüzden o vakit askeri çatışmaya girmek güç dengesini değiştirmeyecek, aksine davetin daha beşiğindeyken ortadan kalkmasına yol açacaktı. Dahası dökülecek kan yeni bir sistem ortaya çıkarmayacak, aksine bizzat fikrin kendisini ezmek için bir gerekçe olarak kullanılacaktı.

Bu nedenle bu merhaledeki Kur'ani söylem, akideyi inşa etmeye, kalpleri sabitleştirmeye ve bilinci şekillendirmeye odaklanmıştı. Bunun için sabır ve sebatla ilgili ayetlerin yanı sıra insanı Allah'tan başkasından korkmaktan kurtaran ayetler nazil olmuştur. Ayrıca sabır, teslim olmak değildir, aksine ritmi ayarlamak demektir. Yani fiili çatışmanın şartlarının sağlandığı bir sonraki merhale için yapılan bir hazırlıktır. Bu yüzden acizlikten kaynaklanan sabır ile her merhalenin araçları olduğunu gören stratejik bir vizyondan kaynaklanan sabır arasında büyük bir fark vardır.

Habbab bin Eret Radıyallahu Anh gelip çektiği işkenceyi şikayet edince, Sahih-i Buhari'de geçtiği gibi Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ona şöyle demiştir: **وَاللَّهِ لَيَتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرُ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكْبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذَّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ** “Yemin ederim ki Allah mutlaka bu dini hâkim kılacaktır. Öylesine ki yalnız başına bir atlı, Allah’tan ve sürüsüne kurt saldırmasından başka hiçbir şeyden endişe etmeksizin Sana’dan Hadramut’a kadar emniyetle gidecektir. Ne var ki siz acele ediyorsunuz.” Anlamanın anahtarı şu son cümledir: **وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ** “Ne var ki siz acele ediyorsunuz.” Zira zayıflık anında acele etmek cesurca görünebilir ama uzun bir sabırla inşa edilen şeyleri yok edebilir. Dolayısıyla Nebevi vizyon, anlık acının ötesini görüyordu; yani kurulacak olan devleti, uygulanacak sistemi ve uygulanacak adaleti görüyordu; ancak bu, hesaplanmış bir yolla olacaktı.

Bu ders, günümüz gerçekliğinde güçlü bir yankı uyandırmaktadır. Zira meşru bir öfkeyle harekete geçen ancak yeterli hazırlık veya kapsamlı bir vizyon olmadan eşitsiz bir çatışmaya giren ve kendisine karşı ayaklandıkları yapıyı değiştirmeden

ağır kayıplarla sonuçlanan kaç hareket olmuştur? Geçici duygusal patlamalara dönüşüp aynı gerçekliği yeniden üretmek için hızla engellenip istismar edilen kaç mazlumiyet olmuştur? Öfke, insani doğal bir mefhumdur; ancak onu bir değişim aracına dönüştürmek, sadece alevlenen kalbi değil, sonuçlarını tartan bir aklı gerektirir.

Öte yandan sabır, zulmü kabul etmek veya onu haklı çıkarmak anlamına gelmez. Aksine Kur'ani mefhumda sabır, boyun eğmek değil, bilakis merhaleye uygun vesilelerle gerçekliği değiştirmek için çalışmaya devam ederken ideoloji üzerinde sebat etmektir. Mekke'de yapılan çalışmalar, küfür fikirlerinin yıkılmasını ve İslam fikirlerinin inşa edilmesini, devlet adamlarının olduğu güçlü bir kitlenin oluşturulmasını, İslam fikirlerinin onlarda somutlaşmasını ve Akabe biatinde olduğu gibi projeyi kucaklayacak topraklar aranmasını temsil etmekteydi. Nitekim Medine'de devlet kurulduğunda, yönetim değişmiş, savaşıma izni verilmiş ve çatışma, iki farklı siyasi varlık arasındaki çatışmanın yönetiminin bir parçası haline gelmişti.

Bu iki merhalenin arasını karıştırmak büyük sorunlar doğurur. Zira merhalenin gerçekliğini görmezden gelen bir kimse, zamanı gelmeden bir çatışmaya davet edebilir, bu da insanların kaybetmesine ve fikrin yok olmasına yol açabilir.

Bugün dünyada, işgal, despotluk, ekonomik bağımlılık ve kültürel hegemonya gibi birçok zulüm şekilleri tekrar etmektedir... Bu zorluklara verilen cevap ise, pratik bir programdan yoksun aceleci tepkiler veya hamasi sloganlar olmamalıdır. Bu yüzden uzun soluklu bir bilince, parametreleri açık olan bir projenin formüle edilmesine, ardından da bu projeyi koruma gücüne sahip olmak için çalışmaya ihtiyaç vardır. Bu olmadan acı tekrar etmeye devam edeceği gibi onunla birlikte duygusal tepkiler de devam edecektir.

Taşımış olduğu tüm anlamıyla Ramazan bize, gerçek gücün nerede yattığını hatırlatmaktadır. Oruç tutan kişi, Allah'a itaat ederek asıl olarak helal olan şeylerden uzak durur ve arzularını kontrol etmeyi öğrenir. Aynı şekilde kalkınmak için çalışan grupların da duygularını kontrol etmesi ve vacip olan çalışma ile kaçınılmaz çatışmalar arasında ayırım yapması gerekir. Her mazlumiyet hemen bir çatışmaya yol açmayacağı gibi her sabır da zayıflığın bir alameti değildir. Bazen gücün en büyük göstergesi, koşullar olgunlaşıp şartlar tamamlanıncaya kadar bilinçli bir şekilde bekleyebilme, sessizce ve derinlemesine çalışabilme gücüdür.

Sabır, negatif olasılığın olduğu bir ders değildir, aksine bir zaman yönetimidir. Sabır, gerçek değişimin birikimli bir süreç olduğunu ve kan döküldüğünde bunun, hızla sona eren kahramanca bir sahne değil, yeni bir gerçeklik üreten bir bağlamda olması gerektiğini idrak etmektir. Mekke'nin kırbaçları ile Bedir'in kılıçları arasında, fikre dayalı ideolojik İslami şahsiyetin inşa edilmesinin doldurduğu bir zaman mesafesi vardır. Bu mesafe olmasaydı, Bedir asla gelmezdi.

Şimdi bizler, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin gölgesinde, El-Aksa ve İsrâ'yı kurtaracak yeni bir Bedir bekliyoruz.

Hizb-ut Tahrir Mısır Vilayeti Medya Bürosu